

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli d. 22 April 1869, kl. 1 e. m.

Första Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 2) Utlåtande N:o 6, med anledning såväl af Andra Kammarens genom protokollsutdrag delgifna beslut angående befrielse för fartyg och båtar af viss drägtighet, som trafikera Öresund, att taga lots och erlägga lotspenningar, som ock af Herr J. F. Bergs inom Första Kammarén väckta motion i samma syfte.

Första Kammarén har för vidare utredning af frågan till Utskottet remitterat dels Andra Kammarens fattade beslut att ingå med underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t "att Svenska och Danska fartyg och båtar, däckade under 9 nylästers och odäckade under 12 nylästers drägtighet, då de användas till sjöfart emellan Svenska och Danska orter vid Öresund, varda befriade från skyldighet att begagna lots eller erlägga lotspenningar, dock med förutsättning att någon förhöjning derigenom icke allt framgent kommer att ega rum i de vid Öresund anställda lotsars ordinarie löneinkomster;" samt dels Herr J. F. Bergs motion N:o 54, med hemställen "att Riksdagen behagade besluta att i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t, vid pröfning af frågan om upphäfvande af utgående lotssumgälder för fartyg intill 9 nylästers drägtighet eller 6 fots djupgående, täcktes taga i öfvervägande huruvida icke befrielse från att taga lots eller erlägga lotspenningar äfven vid ingående kunde medgifvas fartyg af 5 à 6 lästers drägtighet."

Utskottet, som tagit kännedom af de till ärendet hörande handlingarne samt de motiver, som föranledt Andra Kammarens i frågan fattade beslut, hvilka finnas angifna i dess Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 7, och i öfrigt förskaffat sig

nödiga upplysningar i ämnet, anser sig på här nedan anförda skäl icke kunna tillstyrka antagande af Andra Kammarens ifrågavarande beslut.

Redan den 13 Maj nästlidne år har Riksdagen i underdånig skrifvelse anhållit, att "Kongl. Maj:t täcktes låta vidtaga sådana åtgärder, att alla fartyg, som icke öfverstiga antingen 9 nylästers dräktighet eller 6 fots djupgående, varda vid utklarering till utrikes ort befriade från skyldigheten att taga lots och erlægga lotspenningar," så att den delen af frågan, som rör befrielse för fartyg och båtar *att vid utgående* taga lots eller erlægga lotspenningar, redan är underställd Kongl. Maj:ts pröfning, vid hvilket förhållande Utskottet anser, att densamma icke kan eller bör till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.

Vidkommande åter den delen af frågan, som angår befrielse för Svenska och Danska fartyg och båtar af uppgifna lästetal, hvilka användas till sjöfart emellan Svenska och Danska orter vid Öresund, att jemväl vid *ingående* varda befriade från skyldigheten att taga lots och erlægga lotsavgifter, tror Utskottet sig icke böra tillstyrka några *undantagsförmåner* för de fartyg och båtar, som trafikera Öresund, utöfver hvad i detta afseende redan finnes medgifvet genom Kongl. Kungörelsen den 11 April 1867, enligt hvilken Skånska och Danska s. k. färjemansbåtar samt Svenska och Danska båtar i öfrigt, icke öfverstigande 3 nyläster, hvilka begagnas till sjöfart emellan Svenska och Danska orter vid Öresund, äro frikallade från skyldigheten att begagna lots och erlægga lots- eller infartspenningar, helst enahanda förmåner i sådant fall jemväl borde medgivas fartyg och båtar, som trafikera andra ställen, hvilka äro med Öresund i flera afseenden jemförliga, såsom emellan öfriga delar af Skånska vestkusten och Danmark, emellan norra delen af Bohuslän och Norge, samt emellan en del af Svenska Östersjö-kusten och Åland.

Deremot synes det Utskottet, som är öfvertygadt, *att sjöfarten i allmänhet* behöfver all den lindring i afgifter, som billigtvis kan densamma beredas, förtjena att tagas i öfvervägande, huruvida, jemlikt det af Herr Berg i dess ofvanberörda motion framställda förslag, befrielse från skyldighet för alla utrikes ifrån kommande så väl svenska som utländska fartyg och båtar af mindre dräktighet att vid ingående taga lots och erlægga lotsavgifter, skulle kunna medgivas utan att några egentliga uppoffringar för lotsverket derigenom förorsakades. För att bedöma i hvad mån en sådan lättnad skulle komma Svenska fartyg till del i jemförelse med utländska, har Utskottet från lotsverket förskaffat sig upplysning om antalet fartyg och båtar af mindre dräktighet, som under sist förlidna året erlade lotspenningar; och inhemtas deraf, att sådan afgift nämnda år erlades af 1,920 Svenska och 1,020 utländska, intill 9 nylästers dräktighet samt af 610 Svenska och 190 utländska intill 5 nyläster; så att, om frihet från lotsavgifternas erläggande endast utsträcktes till båtar af sistnämnda lästetal, lättnaden deraf i vida större proportion skulle komma den Svenska sjöfarten till godo, än om densamma utsträcktes till fartyg af det högre lästetalet. Men en noggrannare pröfning torde detta oaktadt erfordras, för att med säkerhet må kunna

bedömas, huru långt en sådan frihet, som här är i fråga, möjligen bör medgifvas; helst en längre utsträckt befrielse från lotsumgålders erläggande skulle kunna komma att inverka så betydligt på lotsarnes extra inkomster, att ersättning därför förr eller sednare möjligen måste beredas dem i deras ordinarie löneinkomster.

Utskottet, som, i öfverensstämmelse med hvad ofvan blifvit anfördt, icke tilltror sig böra förorda några undantagsförmåner för fartyg och båtar, som trafikera särskilda delar af landets kuster, men deremot anser, att all den lättnad, hvilken skäligen kan beredas Svenska sjöfarten i allmänhet, bör åt densamma medgifvas, får med anledning häraf vördsamt hemställa, att Första Kammararen, med afslag å Andra Kammararens i frågan fattade beslut, ville för sin del besluta, att i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla:

att Kongl. Maj:t vid pröfning af Riksdagens den 13 Maj 1868 afåtna underdåniga skrifvelse om medgifvande för fartyg intill 9 nylästers drägtighet eller 6 fots djupgående att vid utklarering till utrikes ort varda befriade från skyldighet att taga lots och erlägga lotspenningar, jemväl täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke frihet från skyldigheten att taga lots och erlägga lotsumgälder äfven vid ingående kunde medgifvas utrikes ifrån kommande fartyg och båtar af något högre än tre nylästers drägtighet, hvarintill Svenska och Danska fartyg och båtar, som trafikera Öresund, för närvarande äro befriade från skyldigheten att begagna lots och erlägga lotsumgälder.

Stockholm den 22 April 1869.

På Utskottets vägnar:

E. V. Almquist.
